

Znalecký posudek
o příčinách poruch syntetických podlah dvou bazénů
na koupališti [REDACTED]

9 stran

17.10.1988

Ing. Dr. RICHARD A. BAREŠ, DrSc.

c/o Ústav teoretické a aplikované
mechaniky ČSAV
Vyšehradská 49, 128 49 Praha 2
tel. 29 75 78

SOUÐNÍ ZNALEC V OBORU STAVEBNICTVÍ

- Odborec: - stavby obecné, průmyslové,
zemědělské
(spec.: stavební konstrukce
bezpečné, železobetonové,
a konstrukce z plastických
hmot)
- stavební materiály
(spec.: aplikace plastických
hmot ve stavebnictví)
- časy a odhady
(spec.: odhady úhradovnosti)

Praha, 17. října 1988

Z 145/278

KNALECKÝ POSUDEK

o přihlášených posudech syntetických podlak dveří koupelny na komplikaci.

O posudek jsem byl požádán objednatelem Obvodního podniku sídlisk a výstavby Liberec, Žďár nad Sázavou, za den 9. 9. 1988 pod čj. 3125/88 jako posilka pro arbitrální spor, který vedle KIA Brnoec Králové proti Firma Maltery a oddílu Pardubice. Objednávka je požadována objasnit příčiny nedostatků podlak jednák u přivedení dodavky /1985/, jednák po opravách /1986, 1987/.

K posudku byly poskytnuty tyto podklady:

1. Arbitrální líčení orov Liberec z 16.5.1988, čj. 6/87y, 1829/88
2. Vyjádření k arbitrární líčnosti FIO Pardubice z 30.5.88, čj. 17/88
3. Znalostní posudek doc. Ing. J. Jarůška, CSc., z r. 1987 /bez data/, čj. 6/87
4. Znalostní posudek Ing. A. Plánsk z 9.6.88, čj. 95/88

5. Zpráva TZÚS Praha o pevnosti podkladního betonu čj. 5-329/87-72/R

v. 16.6.1987

6. Zpráva n.p. Průmstav Pardubice čj. 1359/7-15184/T z 12.12.1984

o kontrolní skoušce betonu v "dose" plaveckého bazénu

7. Zpráva n.p. Průmstav Pardubice čj. 1920/7-15654/T z 16.5.85 o kontro-
ni skoušek "deský" velkého bazénu

8. Zpráva TZÚS Praha čsn čj. z 12.6.1987 o pevnosti ohniskožného betonu

Frohlíkem na místě a odber vzorků jsem provedl dne 12. 10. 1988
na přítomnosti prov. prav. Knottkové /PKO Pardubice/ a vedoucího koupe-
liště.

4.1.2.

Plavecký /malý/ bazén

Podlaha dna je pokryta syntetickou podlahovinou, která je rov-
nostřílná v celé ploše ve výšce krakalovými trhlinami. Původní podlahovina
byla na řadě míst v omezených lokalitách odstraněna a nahrazena novou
podlahovinou, která vyznačuje povrchové poruchy, i když jinde charakteru
naž podlahovina původní a v menším rozsahu.

Stěny bazénu jsou obloženy keramickými obkladci.

V tomto projektu, který bylo možné předloženo investorem, není
zadané zmínka o vnitřní izolaci bazénu a vodonepropustnost v obou směrech
mohla být založena na filtrace "vodostavbným" betonem a vnitřními kryty stěn
a dna. O podlaze byla uvedena zmínka pouze v technické správě /"podlaha
se skelným laminátem"/ bez jakékoli bližší specifikace a faktu detailů
/např. u okrajů, u dílenaté atd./. Podle rozsahu dodaného výrobcem pod-
lahoviny mohlo být dno opatřeno navržením několika syntetických podlaho-
vin ulívaných v interiérových podnikáckých sponzoracích; podlahovina se skel-

učné laminátu s dvakrát stárkovou podlahovinou, vše na bázi nenasycených polyestrových pryskyřic.

Přehledem bylo zjištěno toto složení podlahoviny:

- skelná rohož měrně proseyaná nedokonalou vytvářenou polyestrovou pryskyřicí v tl. cca 1 mm
- vrstva pigmentované polyestrové pryskyřice v tl. cca 1,5 - 3 mm, napojená na základní vrstvu. Obě vrstvy lze snadno oddělit, přičemž na rubu této vrstvy zářivě žlutý reliéf skelné rohože
- další vrstva pigmentované polyestrové pryskyřice v tl. cca 0,5 - 1 mm poněkud světlejšího odstínu, kterou lze jen částečně oddělit od předešlosti vrstvy
- v některých místech dvouvrstvá stárková podlahovina v tl. 2 - 4 mm

V opravovaných místech byla původní podlahovina odstraněna a nahrazena podlahovinou ve složení:

- polymerbetonová vrstva v tl. 1 - 4 mm
- vrstva pigmentované pryskyřice v tl. 2 - 3 mm
- stárková podlahovina v tl. 2 - 3 mm

Podkladní beton po odkrytí podlahoviny je mohutný, rozpadavý, bez uvažovatelné pevnosti do hloubky cca 30 mm. Spodní vrstvy betonu nebyly vykáciovány.

Polyestrová pryskyřice v základní laminované vrstvě je silně porušena hydrolyzou, je mokrá, bez významné pevnosti. Celá tato vrstva je proseyana špínou a vody bazénu a umla v ni vyloučit ani vegetaci mikroorganismů, pro něž jsou vytvorený - jak jde o diva protáknuto v obdobných případech - přísnivé podmínky.

Po delší době stran bazénu, cca ve vzdálenosti 1,5 m od stěny probíhá v podlahovině příčná trhlina; podlahovina byla později - po objevení trhliny - v tomto místě protisnuta.

Neplauecký /valký/ bazén

Stěny téhoto bazénu zůstaly původní /keramický obklad/, rekonstruováno bylo pouze dno bazénu. Bazén je rozdelen do několika dilatačních celků příčnými spárami utěsněnými na dilatační vložku na povrchu tvárnym cihlem.

V době prohlidky byla syntetická podlahovina již stržena /z/ na ojedinělá místa, která byla opravována epoxidovým polymerbetonem, a dno je opatřeno polystyrenovým nátěrem na podkladním betonu. Vzorky stržené podlahoviny byly znalcí předány vedoucím kopalniště. Složení této podlahoviny bylo ohodnoceno, jako bylo zjištěno v malém bazénu:

- skelná rohož slabě prosycená polyesterovou pryskyřicí /řádně nevytvářenou, příp. hydrolyzovanou/ v tl. 0,5 - 1 mm
- dvě vrstvy pigmentované pryskyřice v tl. 0,5 - 1 mm a 1 - 3 mm, snadno oddělitelné od skelné rohože
- třívrstvá stérková podlahovina v celkové tloušťce cca 3 mm, snadno oddělitelná od předešlé vrstvy

V opravovaných místech byla ještě nanesena na předešlé vrstvy 1 - 2 mm silná vrstva polymerbetonu, který lze od apodních vrstev oddělit bez většího úsilí. Tam, kde byl polymerbeton lehkáně nanesen na betonový podklad po odstranění předešlé podlahoviny, je pevně přilepený k betonu a je bez poruchy.

Posudek

Projekt

Oba bazény jsou provedeny bez vnější izolace, takže není zabráněno pronikání vnější vlhkosti. V takovém případě nelze navrhnut vnitřní pláště bazénu nepropustný s difúzním odporem podstatně vyšším než "vodo-stavebný" beton bez nebezpečí, že dojde na kontaktu betonu a pláště k hromadění, příp. kondenzaci vlhkosti. Je-li toto nebezpečí, nelze k vytvoření pláště použít polyesterových pryskyřic, které jsou citlivé k hydrolyze. V ČSSR nejsou k dispozici speciální typy polyesterových pryskyřic se zvýšenou odolností proti hydrolyze v alkalickém prostředí vůbec a tedy použití jakékoli podlahoviny na bázi polyesterových pryskyřic je nevhodné. Projekt druh "laminátu" nespecifikoval a na nevhodnost polyesterové pryskyřice v daném případě neupozornil.

Ochrana exteriérových bazénů syntetickým pláštěm jakékoliv druhu je neobyčejně náročným dílem. Vyžaduje podrobné stanovení technologie výroby včetně předchozí úpravy podkladu, pečlivou volbu hmot, zajištění podmínek výroby a promyšlený návrh všech detailů /ukončení, dilatace, vypustě atd./. Zádné z těchto údajů projekt neobsahuje. Kromě toho kombinace keramického obkladu /na stěnách/ se syntetickou podlahovinou /na dně/ přináší řadu dalších problémů jen těžko vůbec řešitelných. Projekt tuto kombinaci uvažuje, aniž by problémy z toho vznikající řešil.

Z uvedeného lze mít za prokázané, že projekt obsahuje řadu nedostatků, které i při bezchybném provedení by měly za následek poruchu předpokládané funkce díla.

Provedení

Bylo již řešeno, že k danému účelu pro nebezpečí hydrolyzy polyesterové pryskyřice /ke které skutečně v základní vrstvě již došlo, přestože jde o proces dlouhodobý/ je její aplikace nevhodná. Navíc při práci

v exteriéru bez důkladného zajištění nezbytných podmínek výroby /sucho, dostatečná teplota/ vzniká nebezpečí oxidace styrenu, provázené vznikem řady rozkladných produktů, trvale bráničícímu vytváření pryskyřice.

Výrobce zřejmě ve snaze zvýšit jistotu v zajištění žádaných funkcí a životnosti podlahoviny navrhl na sebe dvě až tři podlahoviny, které se v interiérových podmínkách používají samostatně. Tím ale funkci podlahoviny nezlepšil, naopak zhoršil. Každá podlahovina je navržena k optimálnímu plnění jistých funkcí za jistých podmínek. Jejich nevhodné vrstvení vede jen k podstatnému zvýšení vnitřní napjatosti /které u polyesterových systémů je již stejně značné/, neúnosnému zvýšení tzv. kompozitního účinku plynoucího z podstatné nesymetrie vrstev po výšce podlahoviny a rovněž k rozvrstvení systému, vyvolanému separací parafinickými přísadami, které je třeba přidávat k pojivu k zamezení oxidace styrenu v kontaktu se vzduchem.

Všechny tyto jevy byly skutečně pozorovány. Vysoká vnitřní napjatost /od polymeračního smrštění i od účinků změn teploty/ vedla ke vzniku krakalových trhlin, tlusté vrstvy neplněné pryskyřice nalezené na nosnou vrstvu vedle ke zdvihání rozpraskaných okrajů a parafinická separace vedla k nespojení jednotlivých podlahovin.

Tyto jevy podporují dále vlivy špatného provedení:

základní laminátová vrstva, na které spočívá hlavní tělo v přenášení vnitřních napětí v systému, byla provedena nedbale, k prosycení skleněné rohože nedošlo, dokonce nebyly čádně pryskyřici obaleny ani pramence skleněných vláken, natož jednotlivá vlákna. Na prakticky suchou rohož byla uložena /nalita/ tlustá vrstva neplněné pryskyřice, přičemž zde došlo zřejmě k další technologické chybě, dnes již těžko identifikovatelné, neboť rohož /a jednotlivé pramence vláken z ní

vyčnívající/ se s touto vrstvou naspojila /např. jako důsledek zvlhnutí či erození základní vrstvy, značný časový odstup v kladění vrstev apod./.

Zcela nevhodné bylo uložení další tlusté vrstvy z neplněné pryskyrice. Uložení celé další stěrkové podlahoviny na takto zhotevenou podlahovinu opět po určitém časovém období /možná na vlhký, v každém případě znečištěný a parafinem kontaminovaný povrch/ nemělo žádný technický smysl.

Zatékání vody z bazénu pod podlahovinu /zpočátku u okrajů, vystří, dilatací, později u trhlin/ vedlo k silnému promáčení podkladního betonu v celé ploše a destrukci mrazem v zimním období. Tím lze vysvětlit v malém bazénu zcela rozrušený beton nebo beton s nepatrnnou pevností, přestože předchozí zkoušky pevnosti betonu, zde provedené TZUSem a Průmstavem, poskytovaly hodnoty alespoň nad 13 MPa /i když pod projektem požadovaných 25 MPa/.

Charakter porušení na styčné spáše podlahovina - beton ukazuje na to, že povrch betonu nebyl před zahájením prací na podlahovině upraven /ofrázováním, opískováním/. Tam kde nedošlo ještě k úplnému rozpadu betonu pod podlahovinou /což je případ zejména velkého bazénu/, k podlahovině přilnula pouze povrchová vrstvička betonu, složená z lehkých podílů cementu a plniva, která má malou pevnost a malou soudržnost k vlastnímu betonu. V každém případě je zřejmé, že beton ve velkém bazénu byl podstatně lepší kvality než beton /nebo jeho povrchová část, možná betonová mazanina/ v malém bazénu.

U syntetických podlahovin, jejichž součinitel tepelní roztažnosti (řízený zejména podílem pryskyřice v systému) je vždy větší než cementového betonu, je základním pravidlem zajistit, aby soudržnost podlahoviny s betonem byla větší než napětí, která z účinku smrštění a změn

teplot mohou vznikat. Jedině v takovém případě lze očekávat úspěšnost podlahoviny z hlediska fyzikálních vlivů. To vyžaduje, aby soudržnost podlahoviny k betonu při zkoušce ^{prvotým} pouhým tahem byla u exteriérových aplikací vyšší než 2 MPa. V daném případě tento požadavek nebyl splněn, soudržnost podlahoviny k betonu /ale též jednotlivých vrstev podlahoviny vzájemně/ dosahuje hodnoty o řád nižší /méně než 0,2 MPa/.

Při provedení syntetické podlahoviny nebyly respektovány dilatační spáry v betonu. Vzhledem k poměrně nízkému meznímu přetvoření podlahoviny musí k její poruše nad pracujícími dilatacemi dojít vždy.

Z uvedeného lze mít za prokázané, že provedení podlahoviny bylo chybné a k poruchám by došlo, i kdyby bylo koncepčně v souladu s projektem.

Provoz

Nebyly zjištěny žádné příčiny poruch, plynoucí z nevhodného provozování bazénů.

Investor

Investor schválil nedokonalý /neúplný/ projekt. S dodavatelem podlahovin neuzavřel hospodářskou smlouvu, jejíž přílohou by měly být technické a technologické podmínky a průkaz o povinném hodnocení výrobku. Tím se zbavil jakékoli možnosti jak kontroly provádění, tak kontroly hotového výrobku.

Závěr

Způsob úpravy vnitřních povrchů bazénů byl koncepčně nevhodně navržen a projekčně nedořešen a výroba podlahoviny byla chybný jak co do zvoleného systému, tak co do konkrétního provedení. Rovněž kvalita

podkladního betonu v malém bazénu neodpovídala ani požadavkům na podklad syntetické podlahoviny, ani požadavkům kladeným na vodostavebný beton zn. 250.

Zavinění poruch je tedy v daném případě způsobeno souběhem vad projektu, vad provádění stavby, vad provádění podlahoviny i nedostatečnou činností investora.

Rozsah jednotlivých vad na vzniku poruch je odhadnut v souvislosti s předchozím výkladem takto:

projekt	40 %
dodavatel stavby	10 %
dodavatel podlahovin	40 %
investor	10 %
uživatel	0

Richard A. Bareš

Značecí doložka:

Značecí popudek jsem podal jako znalec jmenovaný rozhodnutím ministra spravedlnosti ze dne 11. 10. 1967 č. l. ZT 108/67 pro základní obor soudců a soudců řízení soudního řízení a soudního řízení v soudních síních a soudních síních a soudních síních.

Značecí účin je započat podle pořadí číslo 14178.

Značecí a náhradu nákladu (mládradu mdy) účtuji počle mimořádné likvidace na základě dohody čs.

